

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Senyoria, la pregunta li l'ha contestat el president en la seua intervenció. En este Consell de demà ja va un projecte de coordinació amb la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, no tant per a gastar menys, com diuen vostés, sinó per a invertir millor. Jo crec que també hem de canviar un poquet el xip.

Quan estem parlant de despesa, ja li hem dit que no tenim un problema de despesa en esta comunitat, som la comunitat que menys despesa té, i això ens llasta també, perquè la inversió pública genera ocupació i la inversió pública genera un retorn econòmic. Per cada euro que s'invertix públic torna 1,3 euros. I en àmbits com la discapacitat fins i tot pot arribar als 2 euros de retorn.

Aleshores, quan fem el discurs este d'aprimar la inversió pública, el que estem fent és cavar un forat cada vegada més gran.

I en el tema del turisme, ja havíem dit que este Consell no, el que ve, van dos decrets. Un d'ells sobre coordinació en turisme, no es tracta de guerrear entre les marques, òbviament. Alacant és una zona que vol promocionar-se, València també, Castelló també. Però el que anem a fer és vore com invertim millor i com coordinem millor, cosa que abans no es feia. Abans el que feien les institucions governades per l'antic govern del Partit Popular era competir entre elles. I ahí sí que se fa una mala despesa, perquè se gasta mal. I això sí que era un gasto, i a vegades un forat i a vegades un saqueig.

En el nostre cas anem a coordinar per a invertir millor. Esta és la diferència.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

Seguidament, passem a la pregunta de control que formula el Grup Podemos-Podem. I per a la seua formulació té la paraula l'il·lustre síndic Antonio Montiel.

Bon dia. Un segon.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, senyor president.

Bon dia. Gràcies, president, membres del govern.

La nostra pregunta és relativa a que fa cinc mesos el Consell va aprovar el Decret llei 4/2015, que va recolzar aquesta cambra, per posposar la translació de titularitat de competències en matèria de serveis socials, de sanitat i d'educació en els ajuntaments a la Generalitat valenciana.

Eixa és, evidentment, una mesura temporal, com ja sabíem, quan van convalidar el decret llei. Però, mentrestant, quines mesures en concret existixen per considerar com a prioritària l'atenció coordinada a la violència masclista, justament després de constatar el dèficit de mitjans que tenen molts municipis en aquesta matèria.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell, per a respondre.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Probablement de totes les qüestions que hem parlat este matí ací, que han sigut totes ben interessants per als interessos generals de la nostra comunitat, jo crec que probablement el problema que més ens hauria d'ocupar i que més ens angoixa, li ho assegure jo, és la violència masclista, l'assassinat masclista.

Lamentablement tenim tots els mitjans que tenim, tenim totes les possibilitats que tenim, i fins i tot, efectivament, hi ha una qüestió de cultura, de cultura cívica d'este país, de cultura d'esta societat, que és la que en estos moments és la que més ens llasta en gran mesura.

Ahir escoltàvem un advocat de la burgesia valenciana dir que si la seua dona haguera pagat mil euros a un partit li haguera pegat dos bufetades. Això, això forma part de la violència de gènere. Això forma part d'eixa cultura *(aplaudiments)* masclista de la que malauradament ningú està, ningú es lliura. I vosté i jo, que tenim una certa edat, menys.

Perquè, efectivament, hi ha hagut una cultura dominant, masclista, molt gran en esta societat. A alguns els interessa poc això, però ja ho sabíem. Però, en qualsevol cas, eixe és el problema real que tenim nosaltres en esta societat. I és que hem de rompre, rompre una cultura hegemònica masclista que existix.

En eixe sentit, nosaltres hem fet una sèrie de mesures que tenen a vore també en un augment substancial del pressupost. Molt insuficient, certament. Però sap vosté que este és un punt fonamental de l'Acord del Botànic, i que anem a complir, i que anem a complir-lo en tots els àmbits, ací, a Les Corts, recolzant la creació d'eixa comissió especial d'estudi respecte a la realització del treball integral per a l'eradicació

de la violència de gènere, que ens han de donar més llum per a vore com podem abordar més directament tot el que són els problemes de fons.

També és ben cert que hem vist molt positivament la recuperació també ací de la comissió de polítiques d'igualtat. Hem vist també que, efectivament, ja els pressupostos de La Generalitat per a 2016 augmenten en un pressupost que no ha augmentat, que s'ha quedat pràcticament sense creixement, augmenten un 5,44%. És molt insuficient, però és important que anem a fer-ho.

En les línies específiques de violència de gènere en ajudes directes a les dones i violència de gènere, ha crescut un 47% el pressupost. Però hi ha una cosa inclús més important que el mateix pressupost, i és que des d'eixa acció integral, coordinada per la vicepresidència de La Generalitat, s'han posat en marxa mesures d'impacte social, ètic i de compromís polític. I la visibilització de quan és assassinada una dona qui té un problema és tota la societat, ho hem significat en un acte simbòlic, però que per a nosaltres no és només un acte de símbol, sinó és un acte de compromís, de compromís seré i de compromís permanent en la lluita contra la violència de gènere.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Montiel, per acabar de concretar la pregunta.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Señor *president*, el día siguiente de formular nuestra pregunta el Gobierno de España presentó un balance de la criminalidad en la Comunidad Valenciana en el que decía que la violencia machista, la violencia contra las mujeres, era la responsable de 14 de las 48 víctimas mortales que se produjeron en el año 2015. Es decir, una de cada cuatro muertes violentas en la Comunidad Valenciana tienen su responsabilidad o su origen en un crimen machista. Es decir, estamos más de cuatro puntos por encima de la media nacional en el año 2015 en cuanto a violencia machista.

Por tanto, es un verdadero problema, es un problema especialmente acusado en Alicante, estadísticamente, que tampoco es..., se concentró más en Alicante, en Valencia; menos en Castellón.

Pero, en cualquier caso, comparto con usted que tenemos un problema como sociedad, un grave problema como sociedad. No desconocemos en absoluto el esfuerzo que se hace desde el nuevo Consell en materia de incremento de las políticas para combatir la violencia machista y tampoco que se han incrementado las líneas de ayudas y los presupuestos.

Pero, mire, nosotros vamos a hacer tres peticiones. Una es una llamada de atención a que no se pueden dismantelar los servicios sociales municipales. El nivel primario de lucha contra la violencia machista, igual que con otras formas de desigualdad y violencia social, está en los servicios sociales de base, los servicios sociales municipales.

Eso es parte fundamental de la lucha que reclamamos como una lucha de estado, como una política de estado contra la violencia machista. Hay que fortalecer esa red de los servicios sociales municipales y hacerla más tupida. Hay que adoptar medidas positivas para impedir definitivamente el dismantelamiento de los servicios sociales municipales, un sistema que viene operando desde hace treinta años y que ha sido uno de los elementos clave del sistema de bienestar en este país.

Mire, la reforma ideológica, puramente ideológica, que hizo el Partido Popular con la reforma de la ley de régimen local, que se operó a través de la Ley 27/2013 –y que, por cierto, es consecuencia de una reforma del artículo 135 de la Constitución que el Partido Socialista jamás debió subscribir–, pone fecha de desaparición a actividades municipales en materia de servicios sociales, promoción de la igualdad de oportunidades y prevención de la violencia contra la mujer.

Sé que el Decreto Ley 4/2015 era el esfuerzo de intentar paliar la entrada en vigor plenamente de esa norma, pero no deja de ser una limitación temporal.

Por tanto, segunda petición, quiero emplazarle a que su gobierno no solo promueva la modificación urgente de la ley valenciana de régimen local, la Ley 8/2010, sino que comprometa también a su compañero de partido, Pedro Sánchez, para que garantice una revisión en profundidad de la ley estatal de bases de régimen local, para que devuelva a los ayuntamientos competencias, recursos económico y autonomía suficiente para mejorar la prestación de servicios básicos de carácter social.

Mire, yo ya sé que esa reforma que hizo el Partido Popular era una reforma destinada a poner práctica técnicas de terrorismo económico, como las que pusieron Reagan y Thatcher, y de las que saca pecho algún cachorro popular todavía, aunque no sé si con el nuevo PPP, partido populista peronista, que ha lazado la señora Bonig, esto se va a acabar y al diputado le quedan dos telediarios.

En cualquier caso, nos parece –quería..., y es la última petición–, nos parece loable el trabajo que ha hecho la Diputación de Valencia para hacer un diagnóstico de los recursos en materia de servicios sociales y de lucha contra la violencia de género.

Pero, mire, nos parece preocupante que una, una sola diputación se ponga a hacer ese trabajo y, además, en un ejercicio de voluntarismo tal vez loable, pero yo creo que poco meditado, disponga de 2 millones de euros para luchar contra la violencia de género en su provincia, en su provincia.

Yo creo que no es bueno que una diputación provincial se lance por su cuenta a esa tarea, que merece de una política integral, multidisciplinar, sostenida y, sobre todo, próxima y coordinada.

Por tanto, en lugar de esperar a que las diputaciones de Castellón y Alicante sigan el ejemplo de la Diputación de Valencia, prefiero pedirle a usted –tercera y última petición– su reiterado compromiso por dictar normas de coordinación de las funciones de las diputaciones provinciales, que se extienda también a las políticas de lucha contra la violencia de género.

Hay que acabar con politiqueros provincialistas y hay que impulsar verdaderas políticas autonómicas integradas que aprovechen los recursos existentes, que ahora están dispersos, y posibiliten una acción eficaz en cuestiones clave, como es también la lucha contra la violencia machista.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Senyor president del Consell, quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Per si se m'acaba el temps, començaré per allò important, que és contestar-li les tres qüestions.

Efectivament, hi ha una qüestió que és bàsica i fonamental, ho ha estat en el que ha seguit la lluita fins i tot contra la pobresa, contra la marginació, contra la fractura social, han estat els serveis socials de base fonamentals, malauradament, moltes vegades massa a soles. I això ho estem canviant. S'han augmentat ja els recursos, s'ha augmentat també l'empoderament que s'està fent de l'àmbit local.

Però, efectivament, cal donar-li una nova visió, a més, una nova generació de política de serveis socials, que ja la vicepresidenta està treballant en una nova llei que portarem ací, que volem compartir amb tots vostés i, molt especialment, amb aquells que estan d'acord en esta filosofia.

En segon lloc, la llei a què feia vosté referència, la llei de règim local d'Espanya, òbviament és una llei que és de l'any 1985, no té ja... Jo crec que han passat tantes coses que és bastant incomprendible que no s'haja abordat amb profunditat una reforma. Una reforma que, a més, ha d'atendre clarament les noves circumstàncies i d'atendre també uns objectius polítics diferents als que se plantejaren en aquell moment.

I en este sentit, és clar, jo vaig a fer tot el possible, en el límit que jo tinc de la meua participació, que segons alguns és poca, dir-li al senyor candidat a president del govern en estos moments, que este és un element fonamental. Espere que vosté també ho faça en la part alíquota que li correspon. I aixina entre tots farem força.

En qualsevol cas, jo crec que ja hi ha presentada una norma, crec que almenys des del Grup Socialista, però crec que també altres grups, per tal d'acabar amb eixa llei terrible, que el que fa és amputar les possibilitats que tenen els ajuntaments de fer polítiques socials i econòmiques.

I en tercer lloc, efectivament, absolutament d'acord. En els propers consells aprovarem eixe decret per tal de coordinar les tasques de les diputacions en matèria d'igualtat, que, al meu parer, han de ser sobretot d'ajut als ajuntaments per a generar una xarxa d'ajuntaments, com ara està liderant l'Ajuntament de València, perquè hi haja un espai zero de violència al nostre país.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Té vosté la paraula.

La senyora Cabedo Laborda:

En primer lloc, anomenar María Santos, assassinada el 28 de gener. Crec que totes les dones assassinades caldria, com a mínim, anomenar-les ací en els plenis.

L'informe de la Diputació de València també indicava que no s'ha ficat mai en marxa el protocol de coordinació d'actuació en matèria de violència de gènere, que va ser aprovat en 2014, ja fa dos anys.

En aquest protocol no només està implicada La Generalitat, entenem que també està implicat la Delegació de Govern, però encara aixina, la pregunta seria: quan s'executarà aquest protocol i també quantes vegades s'ha reunit la comissió interdepartamental per a combatre la violència de gènere en la Comunitat Valenciana, especialment per a coordinar-se amb la conselleria de justícia.

Vostés sabran que les dones no poden denunciar si no tenen uns serveis socials que garantisquen la seua integritat i la seua vida.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Efectivament, el protocol... Bé, l'única reunió que jo vaig tindre amb el delegat del govern precisament va ser per a parlar d'este tema i intentar coordinar eixos protocols d'actuació conjunta. La veritat és que, en fi, la reunió no ha tingut molt més transcendència d'allò que parlàrem.

En qualsevol cas, sí que coincidíem jo crec que en el diagnòstic, però no tant, probablement, en com tenim de seguir treballant.

En qualsevol cas, quant a la comissió interdepartamental, el que estem estudiant és canviar-la. És una comissió que fa molt que no se reunit. En els últims anys l'antic govern no l'havia reunida. I nosaltres entenem que no és un òrgan operatiu.

I el que estem fent és a través de les unitats d'igualtat, que va ser les primeres normes que vàrem posar en marxa, de les primeres decisions del Consell, va ser posar en marxa les unitats d'igualtat en cada conselleria. I ahí estem treballant transversalment, igual que en la comissió delegada d'inclusió i drets socials, on este també ha sigut ja tema.

A partir d'ahí, en justícia estem treballant en este moment per a posar en marxa una xarxa d'oficines d'atenció a les víctimes del delictes. En l'Agència Valenciana de Seguretat i Resposta a les Emergències, el director s'ha pres gran interès en açò. La idea és, a més, fer una formació específica per als efectius que tenim adscrits a la policia autonòmica. I, per tant, també millorar el treball que estos efectius puguen portar a terme. I, a més, hi ha hagut un oferiment específic d'implicar-se més este cos autonòmic en la lluita contra la violència de gènere.

Este són les coses aixina a pinzellades que en un minut li puc contar. És clar, n'hi han més que vostés ja coneixen, però, vaja, òbviament estem en eixos òrgans de coordinació intentant posar-los en marxa i implementar polítiques transversals que facen que tots els esforços peguen en una mateixa direcció. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

La diputada Llum Quiñonero té la paraula.

La senyora Quiñonero Hernández:

Bon dia.

Quedamos en noviembre, señora vicepresidenta, que estaba usted marcando las líneas de actuación de una dirección general, la del Institut de les Dones i per la Igualtat de Gènere, pareciera que la sede de este espacio podría ser la calle Náquera, y pareciera –por lo que usted informó– que las asociaciones de mujeres serían también atendidas en sus necesidades de realojamiento.

Quedamos entonces a la espera. Estamos en estas Cortes con el mandato de hacer una política de defensa de los derechos de las mujeres con el mandato y el firme propósito de alentar,

elaborar y fiscalizar la aplicación de las acciones y leyes que favorezcan las políticas inclusivas, la igualdad y la lucha contra la violencia.

¿Qué pasa, señor Oltra, con esa dirección general? ¿Qué pasa con la sede de la calle Náquera? ¿Qué es de l'*institut de les dones*? La primavera de la que usted habló está a punto de llegar. No me cabe duda de su compromiso en la lucha contra la violencia. ¿Qué pasa, qué va a ocurrir?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Bé. Jo vaig visitar el carrer Nàquera fa un mes o aixina. La infraestructura està bé, en principi, per a poder posar-la en marxa. Però vosté sap que no només és obrir la porta, hem de traslladar personal, hem de traslladar un mobiliari...

I li tinc de dir que ens estem trobant amb moltes dificultats, perquè hem heretat una administració que, efectivament, no se pot aprimar ja més. Tenim grans problemes de personal. Això és una cosa que estem abordant a través de les ofertes públiques d'ocupació i també de cobrir algunes places amb interins. Hem heretat cessions il·legals de treballadors, hem heretat una situació molt complexa.

Aleshores, jo espere que per a primavera puga estar. També deixem dir-li que primavera s'allarga fins a juny. *(Rialles)* També seguix sent primavera en juny.

Aleshores, jo espere que puga estar, perquè, ja dic, el que és l'edifici no necessita moltes..., no necessita, en principi, moltes reformes, però sí que és cert que tenim en este moment..., estem treballant a marxes forçades una reorganització de personal i un augment de personal de la mateixa conselleria, de serveis centrals i serveis territorials, que els tenim desmantellats.

I tenim tantes emergències que atendre que llevar un funcionari que està fent, per exemple, expedients de dependència, és una cosa que en este moment no ens podem permetre. I la direcció general de l'institut valencià de les dones és una direcció general amb molt poquet de personal.

Per tant, estem treballant en això, estem intentant que des de les diferents conselleries ens doten de personal. I només això estiga clar, òbviament Nàquera és un dels nostres objectius prioritaris. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, finalitzada la sessió del Consell, convidem el Consell perquè ens acompanye en la declaració institucional, una nova declaració institucional que ens han fet arribar tots els grups parlamentaris per a impulsar la candidatura de València com a part de la ret de ciutats creatives.

I anem a donar lectura.

Declaració institucional d'impuls a la candidatura de València com a part de la xarxa de ciutats creatives

El senyor president:

«En las últimas semanas se ha impulsado una propuesta desde la sociedad civil que pone la cultura en el centro de la construcción de la acción conjunta que, como sociedad, debemos proyectar en la Comunitat Valenciana.

»El foro “La cultura importa” y diversas voces autorizadas aprueban, con acierto, por impulsar la candidatura de Valencia como parte de la red de ciudades creativas de la Unesco.

»Tal y como define la propia Unesco, la red de ciudades creativas pone en contacto a ciudades creativas de tal manera que puedan compartir conocimientos, saber hacer, experiencia, habilidades, directivas y tecnología.

»Las ciudades pueden solicitar la admisión a la red y adherirse al programa, asegurándose así la posibilidad de jugar un conjunto rol como centros de excelencia creativa, apoyando al mismo tiempo a otras ciudades, especialmente aquellas pertenecientes a países en desarrollo, a cultivar su propia economía creativa.

»La ciudad de Valencia como capital de la Comunidad Valenciana posee un gran potencial para encauzar la creatividad de una región europea que en su federación de sociedades musicales cuenta con la mitad total de bandas y escuelas de música de toda España, 40.000 músicos y 60.000 alumnos a las que además hay que sumar corales, conservatorios y otras personas dedicadas a la música con todos los géneros y variedades que conviven en la ciudad de Valencia como polo cultural.

»Esta potencialidad hace único el fenómeno valenciano y es la mejor tarjeta de presentación como espacio donde compartir y desarrollar expresiones creativas de valor y relevancia global, un fenómeno que no se agota en la música, pero que no puede entenderse sin esta y, por ello, la constituye como su bandera para esta candidatura.

»Formar parte de la red de ciudades creativas tendría efectos positivos desde una doble perspectiva. En primer lugar, permitiría crear, atraer y proyectar talento para generar un elemento diferencial que pueda ser una base sólida desde la que construir un futuro reforzado sobre nuestra identidad colectiva.

»Este hecho supondría situar a Valencia en un marco donde conviven las ciudades referentes de la creatividad a escala

global, permitiendo no solo que se repercuta en la propia industria cultural de la ciudad sino abriendo la vía a que esta sea un catalizador de la internacionalización de toda nuestra autonomía. Y, desde una óptica diferente pero necesaria, supone trasladar una imagen exterior de aquellos elementos que posee nuestra tierra, que la identifican, que definen a nuestros ciudadanos y ciudadanas y que pueden hacernos recuperar la imagen de la Comunitat Valenciana honrada, trabajadora y talentosa.

»Por todo lo expuesto, les Corts Valencianes manifiestan su apoyo absoluto a la candidatura impulsada para que Valencia forme parte de la red de ciudades creativas de la UNESCO, como elemento fundamental del valor diferencial de nuestra cultura.

»En este sentido, expresamos nuestro reconocimiento a la música valenciana como elemento transversal con mimbres para constituirse como herramienta de futuro para la identidad y el progreso de todos los ámbitos de nuestra Comunitat Valenciana.

»Y, segon, les Corts Valencianes ofrecen su colaboración en el impulso de esta candidatura así como de la puesta en valor de su inmejorable carta de presentación reflejada en un tejido cultural, que es un gran acontecimiento cotidiano en el que los valencianos y valencianas podemos vernos reflejados con orgullo.

»Palau dels Borja, 10 de febrero de 2016.» (*Aplaudiments*)

Moltes gràcies, senyories.

Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 4.480, BOC número 34). Criteri del Consell (RE número 7.841, BOC número 44)

El senyor president:

Continuem amb el nostre treball. Ens queden dos punts de l'ordre del dia, el punt 11 que és la presa en consideració de la Proposició de llei de regulació dels procediments d'emergència ciutadana en l'administració de la Comunitat Valenciana, que presenta el Grup Parlamentari Podemos-Podem.

Passarem seguidament a la lectura del criteri del Consell per part del secretari primer de la Mesa, senyor Emilio Argüeso.

El senyor secretari primer:

«El Consell, en la reunió celebrada el 4 de diciembre de 2015, acordó manifestar a Les Corts su criterio favorable a la toma en consideración de la proposición de ley, sobre la regulación de los procedimientos de emergencia ciudadana en la administración de la Comunidad Valenciana, presentada por el Grupo Parlamentario Podemos-Podem, lo que comunicó a estos Corts mediante escrito con número de registro